

מדינת ישראל
משרד הביטחון

אתר "יזכור" www.izkor.gov.il
סיפור חיים

טוראי ראשון בגלייבטר, מרדכי ("מוטי")

בן דויד ושושנה. נולד ביום כ"ט באדר א' תש"ח (10.3.1948) בחדרה. אחרי שסיים את לימודיו בבית הספר היסודי "קפלן" פנה לעבודה בנגרות. השתייך ל"הפועל" ועסק בספורט - בכדורגל וכדורסל. חברותי מאד היה ומסור לכל חבריו אשר אהבו אותו. בפברואר 1966 גויס לצה"ל. השירות בצבא חישל את אופיו ובכל מכתביו היה מרגיע הוריו, כי צר היה לו בדאגתם לשלומם - ופניו, כשהם זרוחי חיוך, ניראו להם מבין שורותיהם. היה עדיין בשירות סדיר כאשר פרצה מלחמת ששת הימים, ולמעלה מחודש לאחר סיומה, ביום ז' בתמוז תשכ"ז (15.7.1967), נפל מרדכי בשעת התקפת אויב באיזור תעלת סואץ (בצומת כביש המיתלה וכביש התעלה). הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בחדרה.

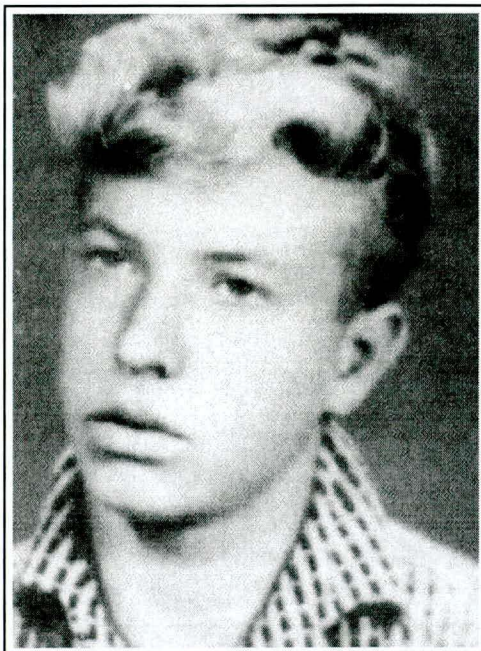
(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את פולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.

Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

טר"ש בגלייבטר מרדכי ז"ל

טר"ש בגלייבטר מרדכי ז"ל
בן 19 בנפלו

בן שושנה ודוד

נולד בחדרה

ב-כ"ט באדר א' תש"ח, 10/3/1948

התגייס ב-1966

התגורר בחדרה

נפל בעת שירותו

ב-ז' בתמוז תשכ"ז, 15/7/1967

במלחמת ההתשה

שרת בחיל התותחנים

יחידה: גדוד שפיפון

מקום נפילה: תעלת סואץ

באזור: סיני ותעלת סואץ

נקבר בחדרה

חלקה: 1, שורה: 2, קבר: 2.

הותיר הורים ואחות

קורות חיים

מרדכי בגלייבטר, בן דוד ז"ל ושושנה, נולד ביום כ"ט באדר א' תש"ח (10.3.48) בחדרה. ילד חברותי ושובב שגדל בסביבת חברים רבים. למד בבית"ס היסודי "קפלן" בבית אליעזר בחדרה. אחר כך עבר לבית"ס התיכון שם למד מכונאות רכב.

רשיון נהיגה לוספה היה לו, ונהג לטייל איתה הרבה. זו היתה אהבתו הראשונה. כמו כן העריץ זמרים רבים ביניהם את אלוויס פרסלי וקליף ריצ'רד. אהב להמצא בין החבר'ה והיה חבר בתנועת "הפועל" שם שיחק כדורגל וכדורסל. בזמנו הפנוי נהג לעבוד יחד עם אביו בנגריה, שהיתה העסק המשפחתי. גם לפני גיוסו עסק בנגרות כתחביב.

בשנת 1966 גוייס לצה"ל לחיל התותחנים. למרות שקשים היו עליו תנאי השדה גאה היה בצבא בכלל וביחידתו בפרט. עבר טירונות בהצלחה רבה ועל כך צויין, ואחר עבר קורס תותחנים.

מוטי היה מסור בכל ליבו לחבריו, שהודות לכך אהבוהו והוא בזכותם הפך לאדם אחר בהיותו בצבא. אופיו נעשה מחושל יותר ואם חש ברע מדי פעם מעולם לא סיפר בבית. אחותו פנינה מספרת כי "בתקופת המתיחות ובששת ימי המלחמה, לא היה גבול לחרדתו בבית. לא ידענו היכן מוטי נמצא ולא קיבלנו שום מכתב ממנו. יומיים לאחר תום הקרבות קבלנו ממנו מכתב ואז רבה השמחה בבית ואני, כאחותו הקטנה, ראיתי אותו כגיבור - אחי השתתף במלחמה". על כך קיבל את אות המערכה.

טר"ש בגלייבטר מרדכי ז"ל

כחודש לאחר תום הקרבות, בעת הפגזת האויב באזור פורט תאופיק, שליד תעלת סואץ, נפל מוטי; היה זה בעמדת התותחים כשהלך לתקוע מוטות סימון המכוונים את התותח בשעת ירי. במכתבו האחרון למשפחה כתב: "אני מתגעגע הביתה מאוד ואני חושב שכבר שכחתי איך הוא נראה. ככה זה. זהו צבא וצריכים קצת לסבול... אנו מתאמנים כדי שנהיה מוכנים לכל צרה שלא תבוא... אקווה שבקרוב אהיה בבית... ועכשיו לענינים משפחתיים: מה שלום אמא? היא לא צריכה לדאוג. בעוד שבוע אהיה בבית, אבל זה לא בטוח כי בצבא אי אפשר לדעת עד הרגע האחרון. אני מקווה שאבא מרגיש טוב ועובד... פנינה, שתדעי כי כבר התרחצתי בסואץ, כלומר בחו"ל. היה ממש נפלא. מצאתי כל מיני צדפים כשאבוא אוכל לתת לך אותם. שלכם בנכם המתגעגע מרדכי."

מוטי נטמן למנוחת עולמים ביום ז' תמוז תשכ"ז (15.7.67) בבית הקברות האזרחי בחדרה.

מרדכי בגלייבטר

מרדכי (מוטי) נולד בחדרה. לאחר שסיים את בית הספר היסודי "קפלן" בחדרה החל לעבוד בנגרות. היה חבר "הפועל" בבית אליעזר ושיחק כדורגל וכדורסל. התגייס לצה"ל בפברואר 1966. שירת בחיל התותחנים. בעת מלחמת ששת הימים היה בשירות סדיר. ביום ז' בתמוז תשכ"ז (15.7.67) נפל מרדכי בעת הפגזת האויב באזור פורט תאופיק שליד תעלת סואץ. הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה. "אחי מרדכי היה חברותי, מסור בכל ליבו לחבריו, וכולם אהבוהו הודות לכך. נזכרת אני בתקופה הראשונה לשרותו בצבא. הוא היה חוזר הביתה כמעט מיואש משום שכנראה קשים היו עליו החיים בטירונות. אולם במשך הזמן החלו בו שינויים מפליגים: מרדכי נהיה לבן אדם אחר. אופיו נעשה מחושל יותר ואם הרגיש ברע, מצב רוחו לא היה טוב, לא אמר דבר. בכל מכתב ששלח הביתה הרגיע את הוריו לבל ידאגו לו. ואמנם כך נראה תמיד כשחיוך

מרדכי בגלייבטר

על שפתיו. בתקופת הכוננות ובששת ימי המלחמה לא
היה גבול לחרדתנו. לא ידענו היכן נמצא מרדכי, לא
קיבלנו ממנו שום מכתב. יומיים לאחר תום הקרבות קיבלנו
ממנו מכתב אז רבתה השמחה בבית ואני, אחותו, גאה הייתי
שיש לי אח גיבור שהשתתף במלחמה.

פגישתנו האחרונה

"זוכרת אני כיצד בא הביתה כשבועיים לאחר המלחמה.

השעה היתה 11 בלילה. אחי לא האמין שהוא נמצא בבית
ואף אני לא האמנתי שאחי עומד לפני בריא ושלם. מרדכי היה
נרגש מאד ולא הצליח בתחילה להוציא הגה מפיו. הוא הביא
לנו כל מיני מזכרות וסיפר על המוצאות אותו בימי הקרבות.
יומיים לאחר מכן נסע וחזר כעבור שבוע וזאת היתה הפעם
האחרונה לפגישתנו. זוכרת אני כיצד ליוויתי אותו לתחנה
והוא אמר לי אז כי לאחר גמר השירות הצבאי ברצונו לשנות
את אורח חייו. ואז, בהיעדרו, חזרנו לדאוג למוטי. קיבלנו

מרדכי בגלייבטר

ממנו מכתב כי ביום ששי יבוא הביתה. אולם הוא לא חזר שכן
באותו יום, בשעות הערב, בתקריות ובהפגזות שליד התעלה,
נפל מוטי.

מוטי, אחי היקר, נולד במלחמת השחרור וכנראה שגורלו
היה למות באותה מלחמה תשע עשרה שנה לאחר מכן.
עד היום קשה לי להאמין שלא אוסיף לראות את
מוטי במדי החייל וה"עוזי" בידו".

אחותו פנינה

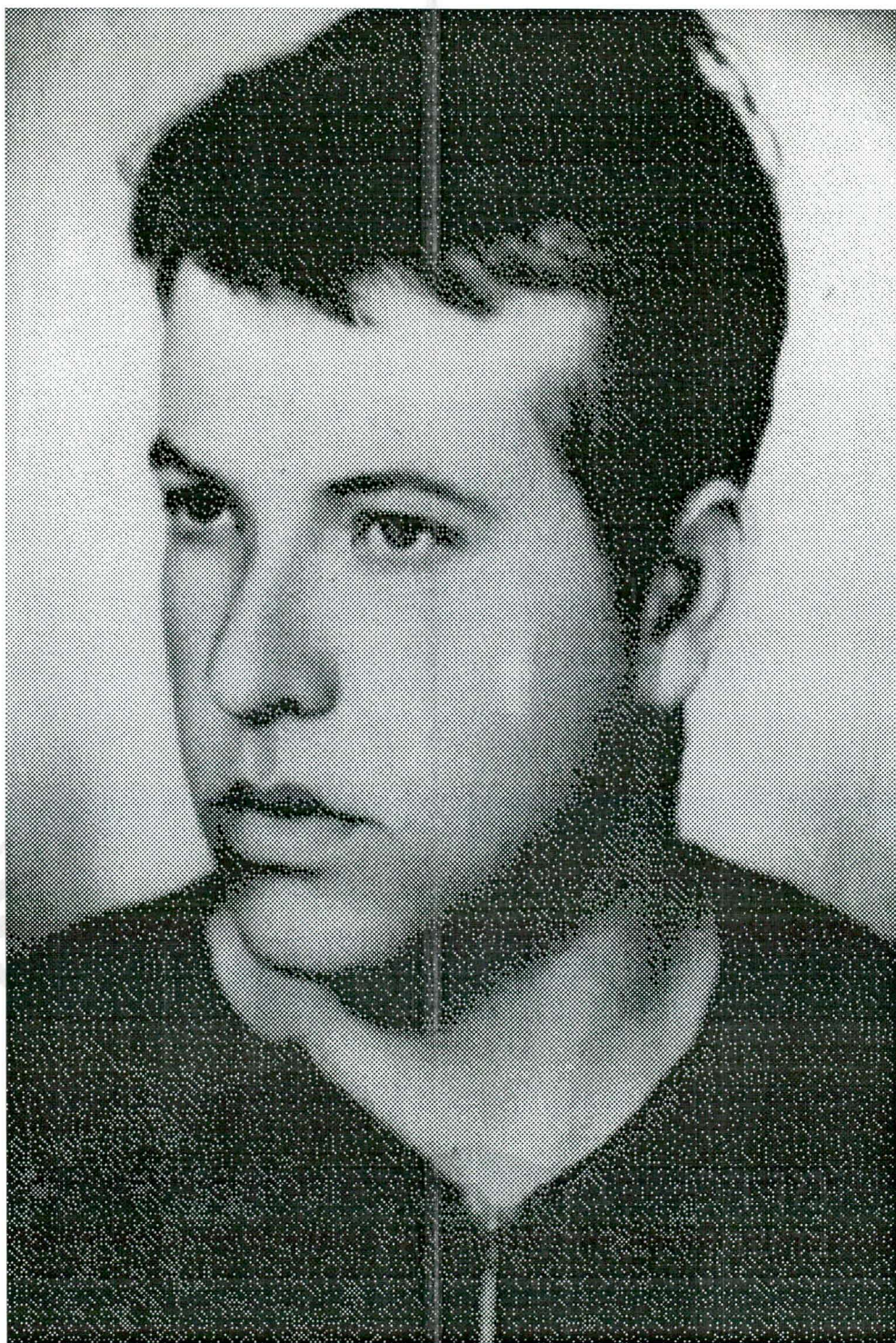

יד לבנים - חדרה

מרדכי בגלייבטר

בן שושנה ודוד בגלייבטר

10/03/48
15/07/67

כ"ט באדר א' תש"ח
ז' בתמוז תשכ"ז

נולד ביום
נפל ביום